

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 596/2019
20.06.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. и 5. и члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Жикице Дроњка, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 191/16 од 16.01.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 722/18 од 03.10.2018. године, у седници већа одржаној 20.06.2019. године, једногласно је, донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Сомбору К 191/16 од 16.01.2018. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 722/18 од 03.10.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору К 191/16 од 16.01.2018. године између осталих, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. и 5. и члана 33. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од две године и шест месеци и на новчану казну у износу од 500.000,00 динара коју је дужан платити у року од 12 месеци, по правноснажности пресуде, а у противном ће иста бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан затвора.

Истом пресудом усвојен је у целости имовинскоправни захтев ДОО „ББ“ из ..., те су окривљени АА и окривљена ВВ обавезани да солидарно у року од три месеца по правноснажности пресуде оштећеном исплате износ од 13.039.691,00 динара под претњом принудног извршења, као и имовинскоправни захтев ЗЗ „ГГ“ из ... и окривљени АА је обавезан да у року од три месеца, по правноснажности пресуде, оштећеном исплати износ од 435.909,60 динара, под претњом принудног извршења, док су окривљени АА и ВВ обавезани да суду солидарно плате трошкове кривичног поступка и паушала, као у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 722/18 од 03.10.2018. године, поводом жалбе браниоца окривљених АА и ББ, а по службеној дужности, преиначена је пресуда Основног суда у Сомбору К 191/16 од 16.01.2018. године у делу замене новчане казне, па је одређено да, уколико окривљени АА не плати новчану казну од 500.000,00 динара, на коју је осуђен, у одређеном року од 12 месеци, иста ће бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан затвора, с тим да казна затвора не може бити дужа од шест месеци, док је жалба браниоца окривљених одбијена као неоснована а побијана пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног, адвокат Жикица Дроњак поднео је захтев за заштиту законитости због повреде закона из члана 439. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да побијане пресуде преиначи тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе или да исте укине и предмет врати на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, наводима да је суд погрешно правно квалификовао радње окривљеног АА као кривично дело превара иако у инкриминисаним радњама окривљеног нема елемената кривичног дела преваре већ се ради о класичном дужничко-поверилачком односу између привредних субјеката и пословању правних лица, при чему је целокупна пословна документација (четири закључена уговора, отпремнице и пратећа документација) гласила на правна лица: ДОО „ББ“ из ...; ДОО „ДД“ ... и ЗЗ „ГГ“ из ... . Одбрана налази да се, у конкретном случају, може радити само о неком другом кривичном делу пре свега из групе кривичних дела против привреде где би окривљени АА, евентуано, могао имати својство помагача.

Врховни касациони суд напред изнете оцењује као неосноване из следећих разлога:

Из списка предмета произлази да је оптужником Основног јавног тужиоца у Сомбору Кт 1417/11 од 27.01.2016. године окривљенима АА и ВВ стављено на терет, а изреком првостепене пресуде су осуђени да су ... по претходном међусобном договору, у намери да себи прибаве противправну имовинску корист, лажним приказивањем чињеница довели у заблуду оштећеног ЂЂ власника предузећа ДОО „ББ“ из ... тако што су му представили да је ВВ сувласник предузећа „ДД“ ДОО ... заједно са ЕЕ, а да је АА директор истог предузећа и да ће

купљену робу у целости исплатити у уговореном року на који начин су навели оштећеног да на штету своје имовине закључи купопродајне уговоре и испоручи робу, коју су окривљени преузели и делимично исплатили док му остатак дуга нису платили нити у уговореном року нити до окончања кривичног поступка, након чега су робу продали и за себе прибавили противправну имовинску корист а оштећеном предузећу причинили штету ... те је окривљени АА у намери да себи прибави противправну имовинску корист лажним приказивањем чињеница довео у заблуду оштећеног ЖЖ законског заступника и оснивача ЗЗ „ГГ“ из ... на тај начин што га је лажним приказивањем чињеница да од њега хоће да купи робу навео да му на штету своје имовине испоручи робу коју је затим продао и новац задржао за себе прибавивши тако себи противправну имовинску корист, а оштећеном предузећу је начинио штету... На наведени начин су утврђене све чињенице и околности, како објективне које се односе на саму радњу извршења окривљеног, да је лажним приказивањем чињеница довео у заблуду оштећене да му испоруче робу коју је након тога продао и себи прибавио имовинску корист у означеном износу, тако и субјективне које се односе на урачунљивост и умишљај окривљеног АА, које представљају законска обележја продуженог кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. у вези члана 61. став 1. и 5. и члана 33. КЗ.

Дакле, окривљени АА је оптужен и оглашен кривим да је инкриминисане радње предузео у својству физичког лица у намери да себи прибави противправну имовинску корист из ког разлога није могао бити извршилац „неког од кривичних дела против привреде“ прописаних у глави 22. Кривичног законика на које одбрана уопштено указује.

Како је окривљеном АА оптужним актом - оптужницом Основног јавног тужиоца у Сомбору Кт 1417/11 од 27.01.2016. године стављено на терет поступање у својству физичког лица и како такво својство окривљеног није доведено у питање током спроведеног кривичног поступка, то првостепени суд није ни био дужан да даје разлоге у односу на чињеницу да је окривљени поступао као одговорно лице.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, применом члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић